

T.C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR VE KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

Ankara

Sayı : B.02.0.KKG.0.10/101-69/2718

30/5/2000

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Sanayi ve Ticaret Bakanlığı'na hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulu'na 5/5/2000 tarihinde kararlaştırılan "Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Kanunu Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

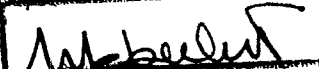
Gereğini arz ederim.

Bülent ECEVİT
Başbakan

Eki _____:

- 1- Kanun Tasarısı
- 2- Gerekçe (Genel-Madde)

T.B.M.M. BAŞKANLIĞI	
Tali Kom.	- plân ve Bütçe
Eski Kom.	Sanayi, Ticaret
Tarih	
E. Md.	K.D. Ekt.
KASIM	

GENEL GEREKÇE

Teknoloji ve onun kaynağı olan bilim, günümüzde pazar ekonomisinin sürekliliği için mutlak bir koşul haline gelmiştir. İleri teknolojiler mevcut teknolojilerle kaynaşarak ürünler, üretim ve organizasyon yöntemleri bazında köklü yenilikler yaratmakta, maddi üretimin teknoloji temelini yenilemektedir. Ekonomik, toplumsal, siyasi güçler bu temel üzerinde yeni dengeler arayışındadır ve toplumsal-kurumsal yapılar bu arayış çerçevesinde yeniden biçimlenmektedir.

Teknoloji bu denli yaşamsal bir üretim faktörü haline geldiği içindir ki, artık fiilen, bütün bir üretim sürecine, bütün ekonomik süreçlere, yaşamın bütün alanlarına içerilmiş bir bilgi ve deneyim kategorisi haline dönüşmüştür. Başta sanayi olmak üzere bütün ekonomik aktivitelerin, üretimin konusunu oluşturan, mal ve hizmetlerin temel bileşeni bilgi olmuştur ve onun için çağımız bilgi çağıdır.

Bilim ve teknolojiye egemen olan ülkeler tüm ekonomik etkinlik alanlarında mutlak bir üstünlük elde etme yolundadırlar. Bilim ve teknoloji ulusların rekabet üstünlüğünü belirleyici ana unsurdur. Günümüzde artık bilim ve teknoloji birbirinden ayrı iki farklı olgu değildir. Aksine bilim ve teknoloji arasında artan bir bütünleşme yaşanmaktadır. Ülkeler ulusal teknoloji politikaları üretmekte ve hayata geçirmektedirler. Bu nedenle uluslararası arenadaki yarış teknoloji üstünlüğü yarışıdır.

Türkiye’de bilim ve teknoloji politikaları günümüze kadar planlı bir biçimde oluşturulamamıştır. Bilimsel araştırmalarda temel unsur olan AR-GE faaliyetleri ileri teknolojilere sahip ülkelere göre oldukça düşük kalmıştır. AR-GE faaliyetlerine ayrılan kaynakların GSYİH içindeki payı, AB ülkelerinde % 2, ABD’de % 2.8, Japonya’da % 3 iken bu pay Türkiye’de % 0.5 civarındadır.

DİE’nin “1997 Yılı AR-GE Faaliyetleri Anket Sonuçları”na göre Türkiye’nin AR-GE harcaması, GSYİH’nın binde 4,9’u kadardır ve bu ileri sanayi ülkeleri ve yeni sanayileşen ülke standartlarına göre son derece düşük bir orandır.

Ticari kesim tarafından gerçekleştirilen AR-GE harcamalarının toplam içindeki payı ise % 32,3’tür (bu oran, 1990’da %20,4..... 1995’te %23,6, 1996’da %26 idi).

Ticari kesim tarafından finansmanı sağlanan AR-GE harcamalarının toplam içindeki payı da % 41,8’dir (bu oran, 1990’da %27,5..... 1995’te %30,8, 1996’da %36,8 idi).

İşaret edilen standartlara göre, ticari kesimin AR-GE faaliyetlerindeki payının oransal olarak da düşük olduğu söylenebilir. Mutlak değer olarak yapılacak bir kıyaslamada farkın çok daha yüksek olduğu görülecektir.

DİE tarafından ilk kez gerçekleştirilen “İmalat Sanayii Teknolojik Yenilik Anketi” sonuçlarına göre, 1995-1997 yıllarında imalat sanayiinde faaliyet gösteren, 10 ve daha fazla çalışanı olan tüm kamu ve özel sektör işyerlerinin % 24,6’sının teknolojik yenilik faaliyetlerinde bulunduğu tespit edilmiştir. Teknolojik yenilik faaliyetinde bulunan işyerlerinin % 18,9’u ürün yeniliği, % 33,6’sı üretim süreci (proses) yeniliği, % 41,4’ü hem ürün hem de üretim süreci yeniliği yapmıştır.

Firma büyüklüğü göz önüne alındığında yenilik faaliyetinde bulunma oranının işyeri büyüklüğü ile birlikte arttığı görülmektedir. 10 ile 49 kişi arasında çalışanı olan işyerlerinde

teknolojik yenilik faaliyetinde bulunma oranı % 20 civarında iken 250 ile 999 kişi arasında çalışanı olan işyerlerinde bu oran % 40'a çıkmaktadır. 1000 ve daha fazla çalışanı olan işyerlerinde ise bu oran % 60 civarındadır.

Türkiye'de toplam AR-GE harcamalarında özel sektörün payı ancak % 29,8'dir. Tek başına üniversiteler toplam AR-GE harcamalarının % 57,2'ini yaparken kamu kuruluşlarının payı % 10,5'dir

Üniversite ve sanayi arasındaki AR-GE işbirliği, ileri teknolojileri yakalamada büyük önem taşımaktadır. Ancak ülkemizde AR-GE faaliyetleri yeterince kurumsallaştırılamamış, teknoloji üretme konusunda istenen düzeye ulaşılammıştır.

Sürdürülebilir bir büyüme ortamını yaratmak ve korumak ve Türkiye'nin uluslararası rekabet gücünü artırmak için ileri teknolojilerin kullanımı, geliştirilmesi ve üretilmesi birincil öneme sahiptir. VII. Beş Yıllık Kalkınma Planında yer aldığı gibi teknolojik altyapıyı oluşturacak teknoloji geliştirme bölgeleri ve yurtiçi ve yurtdışında araştırma-geliştirme faaliyetlerinde çalışacak araştırmacı personelin özlük hakları ile ilgili mevzuatın düzenlenmesi gerekmektedir.

Özellikle gelişmiş ülkelerde üniversite-sanayi işbirliğine dayalı yeni üretim modelleri geliştirilmiştir. Bilim ve teknoloji üretimi için gereken kadrolar üniversite ve araştırma merkezlerinde yaşatılan bilim geleneğiyle yetişecek ve bu gelenek, bu kadrolarla, buralardan sanayiye taşınacaktır. Bu nedenle bilim ve teknoloji politikalarının başlıca odak noktalarından birini üniversite eğitiminin ve araştırma-geliştirme faaliyetlerinin bütünselliği oluşturmaktadır.

Sanayileşmiş ülkelerde, yeni teknolojileri üretmek için başlatılan dev projeler, değişik uygulamalara açık, çok amaçlı girişimlerdir ve bunların tümünde devletin etkin bir biçimde yer aldığı görülmektedir. İlk girişimlerin başlamasında ön ayak olan devlet, gelişmeleri desteklemekte ve bu projelerin ürünleri için pazar yaratma işlevini de üstlenmektedir.

Tüm dünyada, özellikle son 30 yıl içinde, elde edilen bilimsel bilginin teknolojinin hizmetine en kısa sürede sunulabilmesinin önemi göz önünde tutularak bilim ve teknolojiye bir entegrasyona gidilerek başta ABD olmak üzere İngiltere, Fransa, Almanya ve Japonya gibi gelişmiş ülkelerde ve yeni sanayileşen ülkelerde bilim ve teknoloji parkları oluşturulmuş ve bugün sayı olarak 1000'e yaklaşmıştır. Bunlara genel olarak teknopark denilmektedir. Yaygın olarak bilim ve teknoloji parkları olarak da adlandırılan bu parkların faaliyetleri temel olarak benzer olmakla birlikte içerdikleri faaliyetlere göre ülkeden ülkeye isimlendirmede farklılıklar görülmektedir.

ABD ve Norveç'te araştırma parkı, İngiltere'de bilim parkı, yenilik merkezi, teknoloji borsası, Almanya'da teknoloji merkezi, Fransa'da teknopol, Japonya ve İtalya'da teknopolis olarak isimlendirilmektedir.

Bu Kanun çerçevesinde Teknopark veya Teknoloji Geliştirme Bölgesi ise yüksek / ileri teknoloji kullanan ya da yeni teknolojilere yönelik firmaların , belirli bir üniversite veya yüksek teknoloji enstitüsü ya da AR-GE Merkez veya Enstitüsünün olanaklarından yararlanarak teknoloji ürettikleri/geliştirdikleri, teknolojik bir buluşu ticari bir ürün, yöntem veya hizmet haline dönüştürmek için faaliyet gösterdikleri ve bu yolla bölgenin kalkınmasına katkıda bulundukları, aynı üniversite, yüksek teknoloji enstitüsü ya da AR-GE merkez veya

enstitüsü içinde veya yakınında ; akademik, ekonomik ve sosyal yapının bütünleştiği site olarak tanımlanmaktadır.

ABD’de bugünkü anlamda ilk teknopark örnekleri North Carolina Eyaletinde kurulan Araştırma Üçgeni Parkı (Research Triangle Park) ile Massachusetts Institute of Technology (MIT) çevresinde kurulan 128 sayılı Karayolu (Route 128) ve Kaliforniya’da Stanford Üniversitesi yanındaki Silikon Vadisi (Silicon Valley)’dir.

Research Triangle Park 1959 yılında kurulmuştur. 1965 yılında IBM ve EPA şirketleri de buraya yerleşmiştir. 1994 yılı Mart ayı itibariyle 65 araştırma şirketi, 55 hizmet şirketi ve 34.000 çalışanı vardır.

Silicon Vadisinde ise çoğunlukla bilgisayar ve elektronik alanında çalışan 3.000 kadar küçük ve orta büyüklükte firma bulunmaktadır.

İngiltere’de kurulan ilk teknopark Heriot-Watt araştırma parkıdır. Aynı yıl Cambridge Bilim Parkı da kurulmuştur. 1972’den sonra 10 yıl kadar başka park kurulmamıştır. 1982 yılında Merseyside Bilim Parkı, 1983 yılında Aston, Bradford, Leeds ve Glasgow Bilim Parkları, 1992 yılında Emmerson Bilim Parkı ve Cranfield Teknoloji Enstitüsü kurulmuş ve 1992’de bilim parkı sayısı 40’a ulaşmıştır. Cambridge Bilim Parkı İngiltere’nin en büyük bilim parkıdır.

Fransa’da halen 20’nin üzerinde yeni teknoloji merkezi kurulmuş ve kurulmaktadır. En büyükleri Sophia Antipolis, Grenoble-Meylan ve Toulouse’tadır. Sophia Antipolis Teknoloji Parkı 1969 yılında kurulmuştur. 1005 şirketi barındıran dünyanın en başarılı örneklerinden biridir. Ana faaliyet alanları bilgisayar ve uzaktan veri işleme, elektronik ve otomasyon, tıp, eczacılık, kimya, biyoteknoloji ve eğitimidir.

Japonya’da teknopolis olarak adlandırılan bu tür merkezler merkezi hükümet tarafından desteklenmektedir. MITI (Uluslararası Ticaret ve Sanayi Bakanlığı) teknopolislerin kurulmasında etkin rol oynamaktadır. Ayrıca Avustralya’daki teknopolislerin kurulmasına da öncülük etmektedir.

Yeni sanayileşen ülkeler arasında Çin, bu konuda çarpıcı bir örnek oluşturmaktadır. İlk olarak 1985 yılında Shengzhen Bilim ve Teknoloji Parkı kurulmuştur. Bugün Çin’de 52 adet yüksek teknoloji geliştirme bölgesi bulunmaktadır.

Sanayide önemli bir üretim girdisi haline gelen teknolojinin üretilmesi konusunda üniversite, araştırma kurumları ve sanayi arasında sağlanacak kurumsal bir işbirliği, Türk sanayinin rekabet gücünün artırılması ve arzu edilen kalkınmanın sağlanması yolu ile ülkenin dengeli gelişmesi açısından hayati bir konu haline gelmiştir.

VII. Beş Yıllık Kalkınma Planında yer alan “Bilim ve Teknolojide Atılım Projesi” çerçevesinde “Üniversite ve araştırma kurumlarının yerli ve yabancı sanayi kuruluşları ile işbirliği içinde Teknoloji Geliştirme Bölgelerinin oluşumuna imkan tanıyacak yasal düzenlemeler yapılacaktır.” ifadesi ile konunun önemi vurgulanmıştır.

VII. Beş Yıllık Kalkınma Planına bağlı olarak 1996, 1997,1998 ve 1999 Yılı Programlarında ise “İleri teknoloji alanında AR-GE faaliyetinde bulunmak üzere, yeni teknoloji geliştirme bölgelerinin oluşturulması ve buralarda çalışan araştırmacı personel özlük

haklarında iyileştirmeler yapılması için yürütülen Taslak hazırlama çalışmaları tamamlanacaktır.” denilerek sorumluluk Sanayi ve Ticaret Bakanlığı’na verilmiş bulunmaktadır.

Benzeri girişimlerin ülkemizde de oluşturulmasını desteklemek ve teknoloji geliştirme bölgelerinin oluşumuna olanak tanımak amacıyla bu Kanun hazırlanmıştır.

Teknoloji Geliştirme Bölgelerinin öncelikli amaçları üniversiteler ile kamu ve özel araştırma kurumlarındaki bilim ve teknoloji altyapısını sanayi sektörü başta olmak üzere ekonomik faaliyetlerle bütünleştirerek geliştirmek, genç ve yeni girişimciler ve küçük ve orta ölçekli sanayicilerimizin yeni ve ileri teknolojilere uyumunu sağlamak ve yeni ürün ve üretim süreçlerini geliştirme olanakları yaratmaktır. Böylece hızlı teknoloji transferinin yanında, yenilikçi ürün ve üretim anlayışı yaygınlaştırılarak, ülke çapında sahip olduğumuz bilim ve teknoloji kaynakları, özellikle üniversitelerimizin araştırma-geliştirme potansiyelleri, sağlanacak etkin üniversite-sanayi işbirliği ortamlarında, sanayimizin rekabet gücünü geliştirecek ve ekonomik hayatımız ileri teknoloji yoğun mal ve hizmet üretimine yönlendirilmiş olacaktır.

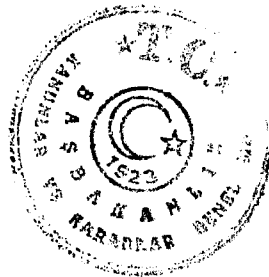
Hazırlanan bu Kanun ile VII. Beş Yıllık Kalkınma Planında öngörüldüğü şekilde bilgi ve teknoloji yoğun üretim ve girişimcilik desteklenerek;

- Araştırma-Geliştirme faaliyetlerini artırmak, ekonomik gelişme ve bölgesel kalkınmaya katkıda bulunmak,

- Girişimcilik ruhunun atılıma geçmesini sağlayan girişimcilik eğitimini ve yeteneğini geliştirmek,

- Yenilikçi hizmet ve mal üretimini artırmak, çeşitlendirmek ve yaygınlaştırmak, böylece rekabet gücünü artırmak, bilgi ve teknoloji yoğun mekanlarda yeni sanayilerin kurulmasını teşvik etmek, böylece ileri teknolojiye sahip yatırım alanlarının gelişmesi ile eğitilmiş, vasıflı işgücü istihdamına da katkı sağlamak,

- Mevcut AR-GE gücünü ve teknolojik altyapıyı ekonomik hayatla birleştirmek amacıyla Teknoloji Geliştirme Bölgelerinin Devletin bilim ve teknoloji geliştirme politikalarına uygun olarak oluşturulması, hedeflenmiştir

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- Bu madde ile üniversiteler, araştırma kurum ve kuruluşları ile sanayinin işbirliği sağlanarak ülke sanayiinin uluslararası rekabet edebilir ve ihracata yönelik bir yapıya kavuşturulması, teknoloji transferine yardımcı olmak ve yüksek/ileri teknoloji sağlayacak yabancı sermayenin ülkeye girişini hızlandıracak Teknoloji Geliştirme Bölgelerinin kurulması ve işletilmesi Kanun amacı olarak belirtilmektedir.

Madde 2- Bu madde ile Kanunun, Teknoloji Geliştirme bölgelerinin nasıl kurulacağı, işlevleri, kimler tarafından yürütüleceği ve denetleneceğine ilişkin hükümleri kapsayacağı belirlenmektedir.

Madde 3- Kanunda yer alan bazı ibarelerin tanımları yapılmaktadır.

Madde 4- Bu madde ile Teknoloji Geliştirme bölgelerinin ilanı, nasıl kurulacağı, kamulaştırma ve projelendirme ile ilgili hükümler yer almaktadır.

Madde 5- Bu madde ile Bölgelerin kuruluş ve yönetiminin, üniversite, yüksek teknoloji enstitüsü veya kamu AR-GE merkez ya da enstitüsünün, kamu ve özel sektör kuruluşlarının yer alacağı bir yönetici şirket tarafından gerçekleştirilmesi ve bu şirketin Bölgelerin kuruluşu ile ilgili alt yapı hazırlanması çalışmalarının yönetilmesi, kamulaştırma, ruhsat, arazi kullanımı, genel servis, yer ve parsel tahsisi ile diğer yönetim hizmetlerinin yapılmasından sorumlu olması öngörülmektedir.

Madde 6- Teknoloji Geliştirme bölgelerinde yer alan faaliyet ve uygulamalarının Bakanlık tarafından denetlenmesi öngörülmektedir.

Madde 7- Yönetici şirketler ve bölgede yer alan faaliyetlerde yabancı uyruklu yönetici ve vasıflı AR-GE personeli ile kamu kurum ve kuruluşları ile bütün üniversite mensuplarının da çalıştırılabileceği öngörülmekte ve buna ilişkin usul ve esaslar belirlenmektedir.

Madde 8- Teknoloji Geliştirme Bölgelerinin kurulması için büyük miktarlarda finansmana ihtiyaç vardır. Bu ihtiyacın Bütçeden karşılanması amacıyla Sanayi ve Ticaret Bakanlığı bütçesine her yıl bu amaçla ödenek verilerek, bu suretle Bölgelerin desteklenmesi öngörülmüştür. Bölgelerin arazi temini ve alt yapılarının inşası için gereken kaynak aktararak özellikle ilk birkaç Bölgenin hızla hayata geçirilmesi amaçlanmaktadır. Zira ülkemizin teknoloji yarışında öngörülen hedeflere ulaşabilmesi açısından bu Bölgelerin kuruluşunun geciktirilmeden gerçekleştirilmesi zorunluluğu vardır.

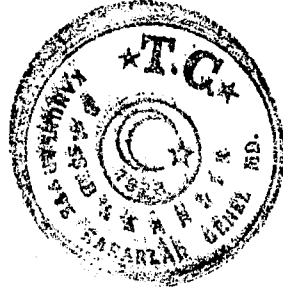
Madde 9- Bu madde ile Bölge başvuruları ve başvuruların nasıl inceleneceği, Değerlendirme Kurulunun çalışma kriterleri, Bölge arazilerinin yer seçimi, yapılabilirlik raporu hazırlanış kriterleri, arazi kullanımı esasları, Bölgede yer alacak faaliyetler ve bunlarla ilgili koşullar, bu Kanunun uygulanmasına dair diğer hususlara ilişkin usul ve esaslar ile alt yapı faaliyetlerinin finansmanı ile ilgili esasları belirleyen yönetmeliklerin Bakanlık tarafından 6 ay içerisinde hazırlanması öngörülmektedir.

Madde 10- Bu Bölgelerdeki faaliyetlerde uygulanmayacak kanunlar ile kanun ve kanun hükmünde kararname maddeleri belirtilmektedir.

Madde 11- Yürürlük maddesidir.

Madde 12- Yürütme maddesidir.

TEKNOLOJİ GELİŞTİRME BÖLGELERİ KANUNU TASARISI

Amaç

Madde 1- Bu Kanunun amacı, üniversiteler, araştırma kurum ve kuruluşları ile sanayinin işbirliği sağlanarak ülke sanayiinin uluslararası alanda rekabet edebilir ve ihracata yönelik bir yapıya kavuşturulması maksadıyla teknolojik bilgi üretmek, üründe ve üretim yöntemlerinde yenilik geliştirmek, ürün kalitesini veya standardını yükseltmek, verimliliği artırmak, üretim maliyetlerini düşürmek, teknolojik bilgiyi ticarileştirmek, teknoloji yoğun üretim ve girişimciliği desteklemek, küçük ve orta ölçekli sanayicilerin yeni ve ileri teknolojilere uyumunu sağlamak, Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulunun kararları da dikkate alınarak teknoloji yoğun alanlarda yatırım olanakları yaratmak, araştırmacı ve vasıflı kişilere iş imkanı yaratmak, teknoloji transferine yardımcı olmak ve yüksek/ileri teknoloji sağlayacak yabancı sermayenin ülkeye girişini hızlandıracak teknolojik alt yapıyı sağlamaktır.

Kapsam

Madde 2- Bu Kanun, Teknoloji Geliştirme Bölgelerinin kuruluşunu, işleyişini, yönetim ve denetimini ve bunlarla ilgili kişi ve kuruluşların görev, yetki ve sorumluluklarını kapsar.

Tanımlar

Madde 3- Bu Kanunun uygulanmasında ;

a) Bakanlık: Sanayi ve Ticaret Bakanlığını,

b) Teknoloji Geliştirme Bölgesi (Bölge): Yüksek / ileri teknoloji kullanan ya da yeni teknolojilere yönelik firmaların , belirli bir üniversite veya yüksek teknoloji enstitüsü ya da AR-GE merkez veya enstitüsünün olanaklarından yararlanarak teknoloji ürettikleri/geliştirdikleri, teknolojik bir buluşu ticari bir ürün, yöntem veya hizmet haline dönüştürmek için faaliyet gösterdikleri ve bu yolla bölgenin kalkınmasına katkıda bulundukları, aynı üniversite, yüksek teknoloji enstitüsü ya da AR-GE merkez veya enstitüsü alanı içinde veya yakınında; akademik, ekonomik ve sosyal yapının bütünleştiği siteyi veya bu özelliklere sahip teknoparkı,

c) Araştırma ve Geliştirme (AR-GE): Bilim ve teknolojinin gelişmesini sağlayacak yeni bilgileri elde etmek veya mevcut bilgilerle yeni malzeme, ürün ve araçlar üretmek, yeni sistem, süreç ve hizmetler oluşturmak veya mevcut olanları geliştirmek amacı ile yapılan düzenli çalışmaları,

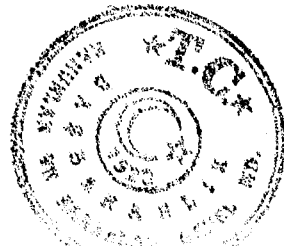
d) AR-GE merkez veya enstitüleri: Kamuya ait, yetişmiş nitelikli insangücü ile günün modern teknolojilerine dayalı makine, donanım ve yazılımı içinde bulunduran, teknoloji ve ürün geliştirilmesine yönelik AR-GE faaliyetlerinin yapıldığı mekanları,

e) Üretim birimleri: Bölge içerisinde bu Kanunun amacına uygun olarak faaliyette bulunan gerçek veya tüzel kişilerce kurulan veya kullanılan, yeni ve yüksek teknolojilere dayalı ve çevreye zarar vermeyen üretim birimlerini,

f) Girişimci: Bölgedeki hizmet ve imkanlardan yararlanmak isteyen veya yararlanmakta olan gerçek ve tüzel kişileri,

g) Yenilik: Bir fikri; satılabilir, yeni ya da geliştirilmiş bir ürün ya da mal ve hizmet üretiminde kullanılan yeni ya da geliştirilmiş bir yöntem haline dönüştürmeyi,

h) Üründe yenilik: Teknolojik açıdan yeni ürün, önceki ürün kuşağıyla karşılaştırıldığında malzemesi, parçaları ve yerine getirdiği işlevler açısından öze ilişkin, teknolojik farklar gösteren bir ürünü,

1) Üretim yöntemlerinde yenilik: Geleneksel üretim tesislerinde üretilemeyen, yeni ya da geliştirilmiş ürünlerin üretilmesinde veya halen üretilmekte olan ürünlerin yeni tekniklerle üretilmesinde kullanılan yöntemi,

j) Üniversite: Mühendislik ve temel bilimler dallarında yapılanmasını gerek insangücü ve teknik donanım olarak tamamlamış ve gerekse doktora öğrencisi seviyesinde yeterli araştırma elemanı olduğu Yükseköğretim Kurulu tarafından onaylanan üniversiteleri,

k) Kurucu heyet : Bölgenin içinde veya bulunduğu ilde yer alan en az bir üniversite veya yüksek teknoloji enstitüsü ya da kamu AR-GE merkez veya enstitüsü ve diğer kuruluş temsilcilerinden oluşan heyeti,

l) Yönetici şirket : Bu Kanuna uygun ve anonim şirket olarak kurulan, Bölgenin yönetimi ve işletmesinden sorumlu şirketi, ifade eder.

Kuruluş

Madde 4 -Bölge ile ilgili başvurular kurucu heyet tarafından yapılır. Bölge başvurularını değerlendirilmek üzere Bakanlık Sanayi Araştırma ve Geliştirme Genel Müdürünün başkanlığında Bayındırlık ve İskan Bakanlığı, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı, Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı, Türkiye Bilimsel ve Teknik Araştırma Kurumu Başkanlığı, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği ve Bakanlık tarafından belirlenecek teknoloji konusunda faaliyet gösteren bir özel kuruluştan birer temsilcinin katılımı ile Değerlendirme Kurulu kurulmuştur.

Bölgeler, Değerlendirme Kurulunun uygun görüşü ve Bakanlığın teklifi üzerine Bakanlar Kurulu kararı ile tespit edilir ve Resmi Gazetede yayımlanır.

Bölgenin yer seçiminin Bayındırlık ve İskan Bakanlığınca onanmış çevre düzeni planına ve plan kararlarına uygunluğu esastır. Çevre düzeni planı bulunmayan alanlarda ilgili valilik veya belediyeler tarafından onaylanan planlar dikkate alınır. Bölgelerdeki planlama süreci üst ölçekli planlara uygun olarak 3194 sayılı İmar Kanunu hükümlerine tabidir. Arazinin temini, planlama ve projelendirme, alt yapı ve üst yapının inşası ile ilgili harcamalar Bölgeyi kuracak kuruluşa aittir.

Bölgelerde ihtiyaç duyulacak araziler 2942 sayılı Kamulaştırma Kanunu hükümlerine göre sağlanabilir.

Bölge alanları içinde yer alan üniversite arazileri, bu üniversitelerin uygun görüp izin vermeleri durumunda, mülkiyeti ilgili üniversitede kalmak kaydıyla Bölgeyi kuracak yönetici şirkete tahsis edilebilir. Bu durum kamu araştırma kurum ve kuruluşlarına ait araziler için de geçerlidir.

Bölge kurulması için öngörülen alanda veya Bölgenin bulunduğu ilin sınırları içinde üniversite veya yüksek teknoloji enstitüsü veya AR-GE merkez veya enstitüsünün bulunması ve yörede yeterli AR-GE ve sanayi potansiyelinin olması şartı aranır. AR-GE ve sanayi potansiyelinin yeterliliği konusundaki kriterler yönetmelik ile belirlenir.

Bölge olarak belirlenen araziler hiçbir şekilde başka amaçlarla kullanılamaz.

Yönetici şirket

Madde 5- Bölgenin yönetim ve işletmesinden sorumlu yönetici şirketin kurucuları arasında, Bölgenin içinde veya bulunduğu ilde yer alan en az bir üniversite veya yüksek teknoloji enstitüsü ya da kamu AR-GE merkez veya enstitüsü bulunur.

Yönetici şirkete ayrıca, Sanayi ve/veya Ticaret ve Sanayi Odaları, yerel yönetimler, bankalar ve finansman kurumları, yerli ve yabancı özel hukuk tüzel kişileri, AR-GE ve teknoloji geliştirme ile ilgili vakıf ve dernekler, ilgili kamu kuruluşları, ihracatçı birlikleri kurucu ya da sonradan ortak olarak iştirak edebilirler.

Yabancı özel hukuk tüzel kişileri, 6224 sayılı Yabancı Sermayeyi Teşvik Kanunu ve ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde gerekli izinleri almak kaydıyla yönetici şirkete iştirak edebilirler.

Yönetici şirket; Bölgenin kuruluş aşamasında planlama ve projelendirmenin yapılması, gerekli alt yapı ve üst yapı hizmetleri ile Bölge için gerekli her türlü hizmetlerin yürütülmesi, Bölgenin bu Kanun ve ilgili yönetmeliklerde gösterilen amaca uygun olarak yönetilmesi, girişimcilerin ve üçüncü şahısların buna aykırı davranışlarının önlenmesi ve gerekli önlemlerin alınması ile yükümlüdür.

Bakanlık, Bölgede bu Kanunda belirtilen amacın dışında faaliyet gösteren yönetici şirketi uyarır ve belirli bir süre vererek Bölgenin istenen amaca uygun faaliyete geçirilmesini ister. Bu sürenin sonunda, yönetici şirketin, amacın gerçekleştirilmesinde yeterli olmayacağının anlaşılması durumunda Bakanlık görevli mahkemeye başvurarak yönetici şirketin faaliyetinin durdurulmasını veya feshini isteyebilir. Yönetici şirketin feshi halinde, şirket ve yöneticileri hak ve yükümlülükleri ile sorumlulukları saklı kalmak kaydıyla, Bakanlık, yönetici şirketin mülkiyetinde olan Bölgeye ait araziye ve üzerindeki taşınmazları kamulaştırır ve Bölgenin yönetimini başka bir yönetici şirkete verebilir.

Denetim

Madde 6- Bölgedeki yönetici şirket ve girişimcilerin faaliyet ve uygulamaları Bakanlık tarafından denetlenir.

Personel

Madde 7- Yönetici şirkette ve Bölgede yer alan faaliyetlerde yürürlükteki iş ve çalışma mevzuatına göre personel istihdam edilir. Bu Bölgelerde 6224 sayılı Yabancı Sermayeyi Teşvik Kanunu ve ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde yabancı uyruklu yönetici ve vasıflı AR-GE personeli çalıştırılabilir.

Ancak; kamu kurum ve kuruluşları ile bu Kanun kapsamındaki üniversiteler ve diğer üniversite mensuplarından Bölgede yer alan faaliyetlerde yönetici ve araştırmacı personel olarak hizmetine ihtiyaç duyulanlar çalıştıkları kuruluşlarının izni ile sürekli veya yarı-zamanlı olarak çalıştırılabilirler. Sürekli olarak istihdam edilecek personel, emeklilik ve terfileri ile ilgili özlük hakları saklı kalmak kaydı ile ücretsiz izinli sayılırlar. Bu şekilde görev alan üniversite mensuplarının bu hizmetleri karşılığı elde edecekleri gelirler üniversite döner sermaye kapsamı dışında tutulur.

Destek

Madde 8- Bölgelerin kurulması için gerekli arazi temini ve altyapı ile ilgili giderler, Bakanlık bütçesine bu amaçla konulan ödenekten Bakanlıkça belirlenecek usul ve esaslara

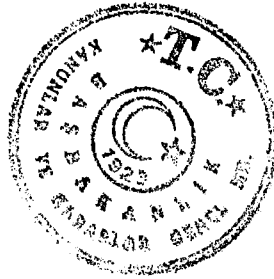
göre karşılanabilir. Ancak, Bölgelerin kurulması için kendi arazilerini tahsis edenlerin alt yapı harcamalarının tümü Bakanlıkça karşılanır.

Yönetmelikler

Madde 9- Değerlendirme Kurulunun çalışmalarına, Bölgelerin yer seçimine, yapılabirlik raporlarının hazırlanış kriterlerine, kuruluşuna, işletilmesine, arazi kullanımına, Bölgede yer alacak faaliyetler ve bunlarla ilgili koşullara ilişkin usul ve esaslar, Bölgelerin kurulması için Bakanlık bütçesine konulan ödeneğin kullanım esasları ile bu Kanunun uygulanmasına dair diğer hususlar Bakanlık tarafından 6 ay içinde hazırlanacak yönetmeliklerle düzenlenir.

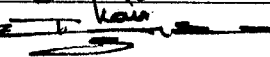
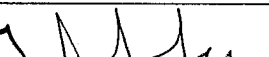
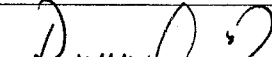
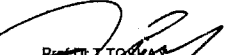
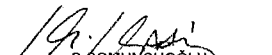
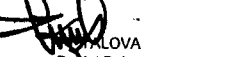
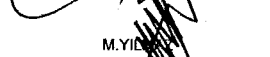
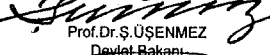
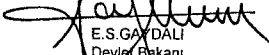
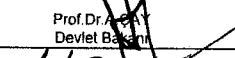
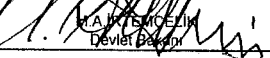
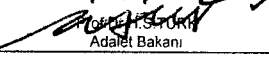
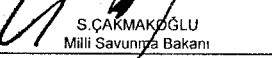
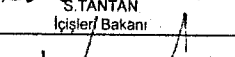
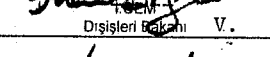
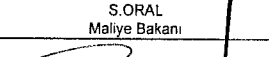
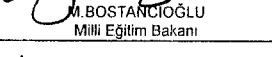
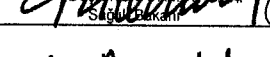
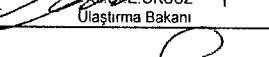
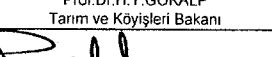
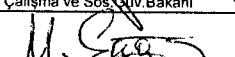
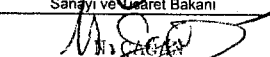
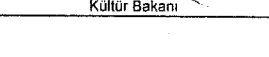
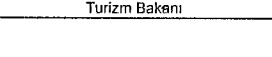
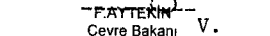
Uygulanmayacak hükümler

Madde 10- Bölgelerdeki faaliyetlerde; 1050 sayılı Muhasebe Umumiye Kanunu, 832 sayılı Sayıştay Kanunu ve 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu hükümleri ile bu Kanunun 7 nci maddesi uyarınca çalıştırılacak personel açısından 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 28 inci maddesi, 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 36 ve 58 inci maddeleri, 22/1/1990 tarihli ve 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 15 inci maddesi hükümleri uygulanmaz.

Eki

BÜLENT ECEVİT
BAŞBAKAN

 D. BAHÇELİ Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 H. H. ÖZKAN Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 M. C. ERŞÜMER En. ve Tab. Kay. Bak. ve Başb. Yrd.	 R. K. YÜCEL Devlet Bakanı
 Prof. Dr. T. TOĞRAN Devlet Bakanı	 M. KEÇECİLER Devlet Bakanı	 Prof. Dr. S. GÜREL Devlet Bakanı	 S. SOMUNCUOĞLU Devlet Bakanı
 M. K. LOVA Devlet Bakanı	 M. YILMAZ Devlet Bakanı	 Prof. Dr. R. M. K. GÜL Devlet Bakanı	 R. K. YÜCEL Devlet Bakanı
 H. GEMİCİ Devlet Bakanı	 Prof. Dr. Ş. ÜŞENMEZ Devlet Bakanı	 E. S. GAYDALI Devlet Bakanı	 F. ÖNLÜ Devlet Bakanı
 Prof. Dr. A. E. Y. Devlet Bakanı	 H. A. K. T. C. E. L. İ. Devlet Bakanı	 A. K. T. S. K. R. A. Adalet Bakanı	 S. ÇAKMAKÇI Millî Savunma Bakanı
 S. TANTAN İçişleri Bakanı	 S. Y. G. R. E. L. Dışişleri Bakanı	 S. ORAL Maliye Bakanı	 M. BOSTANCI Millî Eğitim Bakanı
 K. KAYIR Bayındırlık ve İşleri Bakanı	 Prof. Dr. D. E. Y. Sağlık Bakanı	 Prof. Dr. E. Ö. K. S. U. Z. Ulaştırma Bakanı	 Prof. Dr. H. Y. G. Ö. K. A. L. P. Tarım ve Köylüleri Bakanı
 Y. OKUYAN Çalışma ve Sosyal. Bakanı	 A. K. T. A. R. I. K. U. L. U. Sanayi ve Ticaret Bakanı	 M. İ. TALAY Kültür Bakanı	 E. MUMCU Turizm Bakanı
 Prof. Dr. N. Ç. A. Ğ. A. N. Orman Bakanı	 F. AYTER Çevre Bakanı		